

Ønsker kommunalbestyrelsen ikke at fremme sagen, skal den forelægge spørgsmålet for indenrigsministeren, der kan pålægge kommunalbestyrelsen at gå frem efter reglerne i 2. pkt.

Stk. 2. Finder sundhedskommissionen eller embedslægen, at spørgsmålet bør løses ved områdets tilslutning til et bestående vandforsyningsanlæg til almen vandforsyning, kan sundhedskommissionen eller embedslægen afgive indstilling herom til kommunalbestyrelsen. Reglerne i stk. 1 finder i øvrigt tilsvarende anvendelse. Landvæsenretten kan dog bestemme, at tilslutning skal ske til et privat vandforsyningsanlæg, eventuelt på nærmere angivne vilkår, uanset at de grundejere, som tilsluttes, ikke er enige heri.

Stk. 3. I mangel af mindelig overenskomst, jfr. stk. 1, 4. pkt., har de grundejere, der som følge af ovenstående bestemmelser må ophøre med benyttelsen af deres bestående vandforsyningsanlæg og i stedet aftage vand fra det fælles anlæg, krav på erstatning for deres udgifter ved ændringen. Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde, for så vidt grundejernes hidtidige vandforsynings- og spildevandsforhold ikke var lovlige, hensigtsmæssige eller sundhedsmæssigt tilfredsstillende. Erstatningsspørgsmålet afgøres af landvæsenretten. For så vidt kommunalbestyrelsen ikke beslutter at lade kommunen udrede erstatningen, bestemmer landvæsenretten, i hvilket omfang kommunen og grundejerne skal betale erstatningsbeløbet.

Overgang fra privat til offentlig vandværksforsyning.

§ 26. Finder en kommunalbestyrelse, at hensynet til befolkningens almindelige forsyning med vand kræver en samordning af vandforsyningsforhold inden for kommunens område, kan den indbringe spørgsmålet om tilbagekaldelse af bestående tilladelser til private vandforsyningsanlæg, der tjener sådant formål, for en landvæsenret. Landvæsenretten kan herefter træffe bestemmelse om tilbagekaldelsen, når vægtige grunde taler for det. Tilbagekaldelsen forudsætter, at det pålægges kommunen at levere vand til de ejendomme, der er blevet forsynet fra vedkommende private anlæg.

Stk. 2. Landvæsenretten kan fastsætte andre vilkår for tilbagekaldelsen, herunder fastsætte, i hvilket omfang der skal betales erstatning. Ejeren af vandforsyningsanlægget kan forlange, at det gøres til et vilkår for tilbagekaldelsen, at kommunen overtager anlægget med grund og ledningsnet efter § 14, stk. 2, i det omfang ejeren ikke fremtidig kan udnytte de pågældende værdier på hensigtsmæssig måde.

Ændring af vandindvindingens formål.

§ 27. Sker der væsentlig ændring i formålet med en vandindvinding, der er tilladt i medfør af §§ 12 eller 13, skal indehaveren af tilladelsen indbringe spørgsmålet om fortsat indvinding for de i §§ 12 eller 13 nævnte myndigheder. Sag herom kan endvidere ved enhver ændring af formålet rejses af kommunalbestyrelsen, indenrigsministeren og enhver interesseret.

Stk. 2. En tilladelse i medfør af §§ 12 og 13 kan også udnyttes af fremtidige ejere af vedkommende ejendom, når formålet med vandindvindingen ikke ændres som angivet i stk. 1, 1. pkt. Overdragelse af en vandindvindingstilladelse, der tjener til befolkningens almindelige forsyning med vand, kræver dog samtykke fra en landvæsenret, medmindre overdragelsen sker til det offentlige eller til et andelsselskab eller interessentskab af forbrugere.

Urigtige oplysninger og overtrædelse af vilkår.

§ 28. Hvis en tilladelse efter § 13 er givet på grundlag af urigtige oplysninger af væsentlig betydning, eller hvis vilkårene for tilladelsen tilsidesættes, kan kommunalbestyrelsen, indenrigsministeren og enhver interesseret rejse sag herom for en landvæsenret. Landvæsenretten kan tilbagekalde tilladelsen uden erstatning.

Stk. 2. Under tilsvarende omstændigheder kan sag om tilbagekaldelse af en tilladelse efter § 12 rejses over for kommunalbestyrelsen.

Manglende benyttelse af tilladelser til vandindvinding.

§ 29. En tilladelse efter §§ 12 og 13 bortfalder, når vandindvinding ikke er sket inden for et samlet tidsrum af 5 år. For tilladelser efter § 13 kan den tid, der ligger